

109 Z milosti tak hojné

transpozice -5

1. Z milos - ti tak hoj - né, štěd - ře u - ká - za - né, li - dem z lásky da - né,

Je - zu Kri - ste, Pa - ne, te - be všechno chvá - lí, věč - ný ne - bes Krá - li.

2. Ó náš Pane milý,
ty jsi dárce síly.
V zármutku a kříži
pomoc tvá se blíží:
útočiště jisté
jsi nám Jezu Kriste.

3. Vyslyš naše hlasy,
Bože věčné spásy,
dej, ať v lásce stále
žijem ke tvé chvále,
tebe v úctě máme,
zákonů tvých dbáme.

4. V poslední pak chvíli,
až se náš den schýlí,
a my před tvým soudem
státi, Kriste, budem,
milost rač nám dáti,
slávy věčné přáti.

2. Ó náš Pa-ne mi - lý, ty jsi dár-ce sí - ly. V zármutku a kří - ži

po-moc tvá se blí - ží: , ú - to - čiš - tě jis - té , jsi nám Je - zu Kris - te.

3. Vy-slyš na - še hla - sy, Bo - že věč - né spá - sy, dej, ať v lásce stá - lé

žijem ke tvé chvá - le, , te - be v úctě má - me, , zá - ko - nů tvých dbá - me.

4. V posled-ní pak chví - li, až se náš den schý - lí, a my před tvým sou - dem

stá-ti, Kriste, bu - dem, mi-lost rač nám dá - ti, slá-vy věč-né přá - ti.

